

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem & perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

De crebrâ per diem mentis in Deum elevatione ex omnibus, quæ per
sensus attinguntur, animæque potentiis se objiciunt

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

6tò. Bonæ Principum educationi maximè studendum.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54773)

dimittens ob eam, quæ grandior in aqua appar-
rebat, neutram accepit. Et hoc sagaciores Prin-
cipes optimè nôrunt, quorum aliqui ad æraria
sua eò magis implenda uni quidem parti belli-
geranti, alteri bello indicto non adhærent, sed
suos sub stipendiis unius militare sinunt.

670.

Bona Principum educationi maximè studendum.

CUM adolescens juxta viam suam ambulans
etiam cum senuerit, non recedat ab ea, &
quivis Catholicus pater maximam in benè edu-
candis prolibus suis operam elocare debeat, hoc
vel maximè tum ob bona tum ob mala, quæ in
regna, ditiones, imò totam Christianitatem,
ipsas Regias ac Ducales stirpes indè redundant,
observandum est à Regibus ac Principibus in
educatione augustarum ac serenissimarum pro-
lium suarum. Pessimum est principium autore
Diabolo in mundum invectum, quod juvenes
Principes, imò & nobiles non debeant à viris
religiosis in timore Dei impressione quaruor no-
vissimorum & æternarum veritatum à teneris
educari, eò quòd frigido hoc agendi modo ge-
nerositas indolis supprimatur. Catholicus Rex
ac Princeps sciet, quid Evangelium, quid sana-
ratio dicet, quid familiæ suæ serenissimæ reg-
norum ac ditionum sibi concreditarum salus ex-
petat, quas Deus aliquando ut severus Judex
rationes ab eo exacturus sit. Septem primis an-
nis

nis communiter sub cura nobilium matronarum Principes educari solent, ergo de probis ac solidè devotis, Deumque & timentibus, & sincerè amantibus gubernatricibus iis provideatur, quæ à teneris unguiculis Principi puero succum genuinæ pietatis instillent. Dum viris postmodum educatio ac instructio committitur, sint equidem tales, qui curent, ut in linguis, scientiis, exercitiis equestribus ac militaribus competentibus exercentur adolescentes Principes, sint etiam tales, qui paulatim artem gubernandi, bella gerendi edoceant. Sed adsint etiam tales, qui, quæ hîc attuli, iis inculcent, à vitiis arceant, in virtutibus corroborent, & in zelo veræ fidei debitâque veneratione Ecclesiæ antistitum Sacerdotum, & frequenti Sacramentorum usu ac Deiparæ Sanctorumque cultu, Nec sit inter gubernatores quoad temporalia & quoad spiritualia invidia, collisio aut metus, ne unus plus ametur, plaris fiat & in præsentî & in futuro, à Principe quam alter. Quisque suum faciat, & augustæ stirpi, & regnis ac ditionibus benè consulat, & benedictionem à Deo habebit in terris, & magnam mercedem in cælis.

Interim quisque ex animo, & prout Deus jubet, revereatur Principem aut Regem suum. *Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit, non est enim potestas nisi à Deo, Rom. 13.* qui hoc non facit, & sic resistit potestati, *Dei ordinationi resistit. Ibid.* Respectus tamen erga Principem aut metus ejus gratia excidendi non

non debet te à bono in transversum rapere, sive in iure dicendo sive in iis, quæ verum reale bonum & Principis & subditorum concernunt, sive in aliis, in quibus tuam obsecundando voluntati Principis aut ei adulando læsurus es conscientiam.

O Deus ter optime maxime, non puni terras nostras Catholicas regimine malorum Principum, infige altè cordibus eorum timorem tui, devotionem ergate, Christianam humilitatem, sobrietatem, castitatem, & indefessum pro iustitia benè administranda, Ecclesia tua tuenda, populis sibi subjectis benè regendis zelum, & prudentiam, ut ex solidis Christianis principis sibi stirpi suæ subditis benè consulant. Da iis in pueritia ac adolescentia informatores bonos, da in regimine tibi & ipsis fidos Consiliarios Amen. Multa hac in materia suggerenda adhuc erant, v. g. de iustitia vindicativa, puniendis malis, sed ea non sunt mei fori.

Quæres, quomodo intelligendum sit, quòd I. I. Reg. c. 8. à Samuele dicitur: *Hoc erit ius Regis, filios vestros tollet &c. filias quoque vestras faciet sibi unguentarias & facarias, agros quoque vestros & vineas & oliveta optima tollet, servos etiam vestros & ancillas & juvenes optimos & asinos auferet, vosque eritis ei servi.* Unde inferri potest, feliciores esse subditos alicujus rei publicæ, quàm Principis monarchicè aut despoticè regentis. R. Illatio quidem non mala est, sed tamen etiam sciendum teste D. Thom. l. 3. de

216 *Pars secunda de elevatione*
de regim. Principum c. 11. & 1. 2. 2. 105. a. 1.
& 2. non agi hîc de jure vero aut justo, sed de
injusto & usurpatio, quali solent uti, qui nul-
lis legibus frænari, sed omnia pro libitu suo fa-
cere volunt. Ità Gregor. Abul. & alii. Hinc
verba illa *predic eis jus Regis* sic intellige, expli-
ca cæco huic populo Regem poscenti ad morem
aliarum nationum, quale jus ad morem alio-
rum Regum sibi illorum Rex usurpaturus sit, &
tales Tyrannos multos habuerunt Israelitæ, quòd
autem tyrannicum & usurpatitium non verò le-
gitimum coram Deo jus habeat Rex optima
quæque v. g. ex agris & vineis sibi tollendo,
manifestè patet ex l. 3. Reg. c. 21. ubi Achabo
ob raptam Naboth vineam eumque occisum
dicit Elias v. 19. *Hec dicit Dominus, occidisti*
insuper & possedisti in loco hoc, in quo lincerunt
canes sanguinem Naboth, lambent quoque sangui-
nem tuum. V. plura ibid.

Judices, Magistratus, Optimates.

Increpavi Optimates, & Magistratus, & Pot-
estates, & dixi eis, *usurasne singuli à fratri-*
bus vestris exigitis? non est bona res, quam fa-
ciatis, quare non in timore Dei nostri ambulatis?
2. Esdr. 5. idem est de nummis, qui sub alio
prætextu accipiuntur. Quærenti cur in aliqui-
bus terris magna sit copia Judæorum? repon-
bat alter, quia Principibus & iis, qui de regi-
mine sunt, hæ gallinæ aurea protrudunt ova,
& optimates majores ab iis exigere usuras, de-
tritas